

SUPRAVIEȚUITORII

cutremurului

LOVITURA LUI TRIMASH KAMU

Și Bogdan dădu a lehamite din mâini și ieși din casă în fugă. Mama lui n-ar fi înțeles cât de greu îi este într-o țară străină, la o școală unde nu are niciun prieten, unde toată lumea se uită la el ca la o curiozitate, unde este întrebat de douăzeci de ori pe zi unde este România și dacă acolo la ei, adică «la români», s-a inventat curentul electric. Și unde sunt copiii de toate națiile, și albi și negri și asiatici și mexicani.

Și toți par să se înțeleagă atât de bine, doar el nu reușește să se integreze. Stă singur în bancă, iar acasă e tot singur. Mai scrie câte un mail prietenilor de la București, dar nici lor nu le spune cât greu îi este. Iar azi americanii ăștia i-au pus și lipici pe scaun și i-au mai și agățat bilețele cu porcărioare pe spate. Ca și cum nu s-ar fi simțit suficient de rău și fără «atențiile» astea.

Lovitura lui TRIMASH KAMU

Îi părea rău că se certase cu mama.

O iubea din tot sufletul, dar sigur n-ar fi înțeles.

Supărat, Bogdan trase cu piciorul într-o cutie de Coca-Cola. Aceasta făcu o boltă și se izbi cu putere de vitrina unui magazin. Cutia nu era goală, cum crezuse, cineva o umpluse cu pietricele. Se auzi un zgomot de geamuri sparte. Vitrina se făcuse mici fărâme.

Din interior ieși un bătrân boscorodind într-o limbă ciudată. Bogdan se repezi spre el cerându-și scuze:

Gulabraaa!!!...
zilavranna
sumatza
varabumla...!!!
###

Sorry sir ! N-am vrut să vă distrug vitrina, spuse el în engleză. Am să o plătesc.

SUPRAVIEȚUITORII cutremurului

Lovitura lui TRIMASH KAMU

Nu te mira. Am fost profesor de geografie la liceu. Când m-am pensionat, mi-am deschis acest magazin. Unde ai locuit până acum? La București?

Bogdan începu să se simtă dintr-o dată foarte bine. Începu să curețe vitrina și încet-încet îi povesti bătrânului cum ajunsese în America, despre problemele pe care le avea la școală, despre cât de străin și singur se simțea. Era și el mirat de ușurința cu care spunea lucruri pe care nu le mai zisese nimănui. În scurt timp toate cioburile au fost adunate și magazinul arăta lună. Bogdan vru să plece, dar un șnur i se agăță de pantof.

A, este Trimash Kamu, demonul mărilor. Îți dăruiesc ție această amuletă.

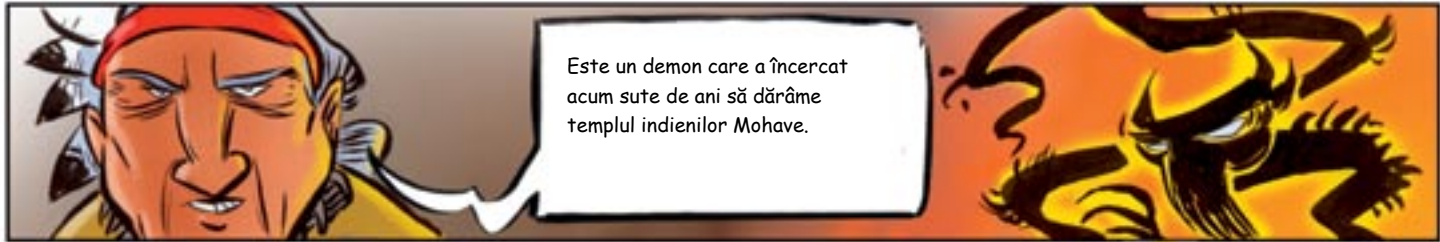
Ce-ai mai găsit?

Cine este Trimash Kamu?

SUPRAVIEȚUITORII

cutremurului

Era supărat că aceștia pescuiesc din apa oceanului și că-i fură peștii.

Se spune că un războinic curajos, Chumash, a reușit să-l prindă și să-l îngroape aici, sub pământul Californiei.

Lovitura lui TRIMASH KAMU

Se mai spune că de aceea se cutremură pământul din când în când.

Este Trimash Kamu care încearcă să se elibereze de sub miile de tone de pământ. Cei care mai cred în miturile indienilor spun că falia San Andreas are forma unei spinări de balaur.

Gheara de urs înseamnă curaj, sămânța înseamnă iubirea și respectul pentru natura care poate renaște în cele mai vitrege condiții, iar rubinul înseamnă iubirea față de oameni și sacrificiul pe care îl faci pentru salvarea semenilor tăi.

Hai, pune-ți-o la gât!

Vei afla. Trebuie doar să ții minte că știința te face puternic. Trebuie să fii curios, să ai o minte scormonitoare, să înveți bine, să afli lucruri noi. Hai, la revedere. Te mai aștept pe aici.

SUPRAVIEȚUITORII

cutremurului

În seara aceea Bogdan s-a dus în camera lui și a căutat pe internet tot ce putea afla despre falia San Andreas, despre cutremure, despre California, despre triburile de indieni care populau această zonă. A citit întreaga poveste a lui Trimash Kamu și despre felul în care încearcă

încă, de sub pământ, să dărâme și azi toate templele și casele oamenilor. A înțeles de ce indienii locuiau în case joase. De frica monstrului. Pentru că Trimash Kamu atacă scările, punctul cel mai vulnerabil al unei clădiri.

Lovitura lui TRIMASH KAMU

Bogdan intră în clasă. Nu salută pe nimeni, nimeni nu-l băgă în seamă.

Se gândi la povestea bătrânului indian, la Trimash Kamu. Monstrul fusese rănit de Chumash pe scările templului. Abia apoi războinicul îl ferecase în pământ. Poate de aceea și ura atât de mult scările. Erau simbolul înfrângerii sale.

Deodată masa începu să se miște. Geamurile să zăngăne, două ferestre deschise se izbiră de perete, făcându-se praf.

În mintea lui Bogdan apăru ca din fum chipul înspăimântător al lui Trimash Kamu.

Se zvârcolea și voia să-i înspăimânte, voia să-i atragă pe scări.

Cutremur!!!
Fugiiiiii!!!

SUPRAVIEȚUITORII

cutremurului

Așezați-vă pe podea!
Apărați-vă capetele!
Feriți-vă de cioburi.

Copiii se strânsesă cumiși în spatele lui Bogdan și porniră spre ieșire. Ajunși la scări, nu le mai găsiră. Se prăbușiseră. Se uitau fără grai, cu groază, la treptele transformate acum într-un morman de betoane contorsionate.

Paralizați de spaimă, colegii se așezară lângă pupitre și își acoperiră capetele cu mâinile. Încet-încet, clădirea se opri din balans.

Lovitura lui TRIMASH KAMU

Invitat a doua zi în studio să povestească întâmplarea, Bogdan le-a spus tuturor legenda lui Trimash Kamu, povestea din care el învățase atâtea lucruri folositoare.

SUPRAVIEȚUITORII

cutremurului

Da, am mai multe de fapt.
Am venit să-ți mulțumesc în primul
rând pentru amuletă. M-a ajutat
foarte mult.

Nu ea, ci tu.
Amuleta te-a ales pe tine.
Dacă nu ai fi fost viteaz,
iubitor de oameni și de
natură, nu te-ar fi «agățat».
...Ei, cum rămâne cu povestea?

Păi, a fost odată ca
niciodată, cum îți spuneam,
un neam de oameni, la
sud de Carpați. Trăiau
într-o localitate numită
București...

Și cei doi izbucniră în râs și se îmbrățișară ca niște buni
prieteni.
Nu era foarte rău nici în America.

Undeva, sub ei, Trimash Kamu fusese învins încă o dată...

Sfârșit.

